

658.141:658.115.33(478)

CONSIDERAȚII PRIVIND CAPITALUL PROPRIU AL SOCIETĂȚII PE ACȚIUNI

*Conf. univ. dr. Nelea CHIRILOV, ASEM
chirilovnv@gmail.com*
Conf. univ. dr. Natalia ȚIRIULNICOVA, ASEM

O condiție indispensabilă pentru dezvoltarea economică a societăților pe acțiuni o reprezintă formarea unui capital propriu suficient pentru asigurarea prestigiului lor pe piața de capital și obținerea încrederii investitorilor în perspectivele de dezvoltare strategică.

În prezent, în literatura de specialitate autohtonă și internațională, nu s-a investigat suficient și sub aspect complex conținutul economic al capitalului propriu al societăților pe acțiuni. În acest context, în acest articol, este prezentată examinarea abordărilor raportate la conținutul economic al conceptului privind capitalul propriu, precum și analiza teoretico-științifică a opțiunilor de definire și a funcțiilor acestuia. În baza investigațiilor efectuate, s-au identificat și examinat cinci grupe de caracteristici ale esenței capitalului propriu, precum și s-a fundamentat științific noțiunea de „capital propriu al societății pe acțiuni”. În plus, rațiunea fundamentală a acestui articol ține de dezvoltarea economică a societăților pe acțiuni din Republica Moldova.

***Cuvinte-cheie:** capital propriu, societate pe acțiuni, active nete, sursă proprie de finanțare.*

JEL: M 40, M 49.

Introducere.

Cercetarea științifică a conținutului economic al conceptului privind capitalul propriu este determinată de importanța formării și utilizării capitalului propriu pentru adoptarea unor decizii tactice, operaționale și strategice, legate de: aprecierea atractivității acțiunilor emise de societatea pe acțiuni și riscului de investire în titlurile de valoare emise; elaborarea proiectelor de investiții în activele imobilizate și circulante ale societății pe acțiuni; stabilirea nivelului de îndatorare, la care poate apela societatea pe acțiuni, astfel, încât acesta să nu se reflecte negativ asupra echilibrului financiar; examinarea alternativelor de finanțare pe seama emisiunii

658.141:658.115.33(478)

REFLECTIONS ON JOINT-STOCK COMPANY EQUITY

*Assoc. Prof., PhD Nelea CHIRILOV, ASEM
chirilovnv@gmail.com*
Assoc. Prof., PhD Natalia TIRIULNICOVA, ASEM

An indispensable premise for the economic development of joint-stock companies is getting sufficient equity capital to ensure their prestige on the capital market and to gain investors' confidence in the strategic development prospects.

At present, the economic aspect of the joint stock companies' equity capital has not been analysed sufficiently and thoroughly, neither in the national, nor in the international specialty literature. In this context, this article considers various approaches to the economic content of the concept of equity, as well as the theoretical and scientific analysis of the definitions (perspectives) and their functions. The research carried out identified and studied 5 groups of characteristics related to the essence (meaning) of equity; additionally a scientific foundation for the notion of "equity of the joint-stock company" has been laid down. Additionally, the main reason of this article is linked with economical development of joint-stock company in the Republic of Moldova.

***Key words:** equity, joint-stock company, net assets, a self-financing source.*

JEL: M 40, M 49.

Introduction.

The scientific research of the equity capital economic concept is determined by the importance of gaining equity capital and using it in taking some tactical, operational and strategic decisions related to: appreciating the attractiveness/value of the shares issued by the joint stock company and the risk of investing in the issued securities; elaborating investment projects in the joint stock company's fixed and current assets; determining the level of indebtedness which might be reached by the joint stock company so that it does not affect negatively its financial balance; examining funding alternatives based on the issue of securities compared to other options; determining and assessing the feasibility of the

valorilor mobiliare în comparație cu alte variante; determinarea și aprecierea caracterului adecvat al politicii de dividende promovate de societatea pe acțiuni etc.

Desfășurarea activității economico-financiare a unei societăți pe acțiuni este condiționată de existența factorilor de dezvoltare, în cadrul cărora capitalul deține un loc esențial.

Teoria și practica economică au fost și continuă să fie preocupate de conceptul de capital. Conținutul și sfera conceptului de capital fac obiectul unor ample dezbateri atât politico-ideologice, cât și metodologice-științifice.

Actualmente, ca urmare a aprofundării și extinderii abordării conceptului de capital, există o varietate de termeni economici, în componența cărora figurează și cel de capital.

Metode aplicate.

În vederea realizării scopului propus, au fost utilizate următoarele metode de cercetare științifică: metoda dialectică, metoda de analiză a literaturii de specialitate în domeniul cercetat, metoda comparativă, inducția și deducția, abstracția științifică etc. Metoda logică și-a regăsit expresia în cercetarea conceptului de capital propriu, de la simplu la complex. Metodele aplicate au permis o analiză mai profundă a conceptului de capital propriu.

Rezultate și discuții:

Conținutul și sfera conceptului de capital

Deoarece utilizatorii termenilor, care includ și conceptul de capital, nu întotdeauna sunt de acord cu conținutul și sfera de cuprindere ale acestor noțiuni, în domeniul economic, se întâlnesc frecvent două situații:

1. *Utilizarea unor termeni diferiți pentru identificarea aceluiași conținuturi economice*, în particular: capitalul statutar sau capitalul social, capitalul financiar sau capitalul propriu, capitalul economic sau valoarea activelor disponibile etc.

2. *Indicarea aceluiași termen pentru conținuturi economice diferite*. De exemplu, profesorul universitar Lazăr Cistelean, în prefața lucrării „Costul capitalului”, a autorului Gheorghe Gavrilăș, menționează: „Capitalul reprezintă o categorie economică cu caracter istoric, fiind definit, ca stoc de valori sau ca active, care, prin implicarea în circuitul economic, poate genera venituri pentru posesori” [6, p.9], la care se aliază și opinia cercetătorului științific Camelia Oprean, care consideră că „conceptul de capital cuprinde ansamblul bunurilor posedate de un

dividend policy promoted by the joint stock company, etc.

The economic and financial activity of a joint-stock company is conditioned by the existence of the factors of development, among which the capital holds an essential place.

The concept of capital has been and is still the focus of the economic theory and practice. The content and area of the concept “equity” generate considerable debates both of political-ideological and methodological-scientific nature.

At present, further to a thorough and extensive approach to the concept of capital, there has been identified a variety of economic terms, among which capital is also to be found.

Applied methods.

In order to achieve the proposed goal, the following methods of scientific research were used: the dialectical method, the method of literature analysis in the researched field, the comparative method, induction and deduction, scientific abstraction, etc. The logical method has found its expression by researching the concept of equity, from simple to complex. The applied methods allowed a deeper analysis of the concept of equity.

Results and discussions:

The content and area of the concept of capital

Due to the fact that users of the terms, including of the concept of capital, do not always approve of the content and the area of coverage of these notions, the economic domain often generates two situations:

1. *Using some different terms to identify similar economic contents*, particularly: statutory capital or social capital, financial capital or equity, economic capital or the value of available assets etc.

2. *Using the same term for different economic contents*: for ex., the university professor Lazar Cistelean, in the preface of the work “The cost of capital”, written by Gheorghe Gavrilăș, mentions that “the capital represents an economic category with a historic nature defined as a stock of values or as assets that can be involved in the economic circuit, thus generating income for holders/owners” [6, p.9]. At the same time, we can further refer to the opinion of the scientific researcher Camelia Oprean who believes that “the concept of capital entails the range of assets

individ sau de o societate” [8, p.28]. Astfel definit, capitalul este egal cu mărimea activelor entității. Totodată, un grup de cercetători științifici români, sub coordonarea profesorului universitar Mihai Ristea susțin: „Capitalurile întreprinderii, ca surse de finanțare cu caracter stabil, reprezintă echivalentul valoric al resurselor investite în active de proprietari (capitaluri proprii) sau terțe persoane (datorii pe termen lung și mediu)” [11, p.69]. În aceeași ordine de idei, conferențiarul universitar român, Radu Bălună, afirmă: „Capitalurile reprezintă echivalentul valoric al resurselor investite în active de proprietari (capitaluri proprii) sau terțe persoane (datorii pe termen lung și scurt)” [1, p.33]. De aceeași părere sunt și economiștii români Marius Dumitru Paraschivescu și Florin Radu, care definesc capitalul ca „totalitatea surselor de finanțare stabile, pe care întreprinderea le poate utiliza în scopul procurării de active necesare existenței și funcționării pe durata ei de viață” [9, p.21]. Aceeași părere o împărtășește și profesorul universitar român Ion Bucur, considerând că: „în sensul cel mai general, prin capitaluri, în contabilitate, se înțelege totalitatea surselor de care dispune o întreprindere pe termen mediu și lung și pe care le utilizează în activitatea pe care o desfășoară” [3, p.83].

Din cele prezentate, observăm că noțiunea de capital este abordată sub două aspecte diferite: ca formă de manifestare și ca sursă de finanțare, sau prin prisma elementelor de activ și pasiv din bilanț. În această ordine de idei, economistul român Mihaela-Brândușa Tudose menționează că „în momentul înființării, întreprinderea dispune de două forme de capital: economic și social”, „adică acel capital prezentat ca aport de diferite persoane fizice sau juridice” [14, p.20].

După părerea noastră, din punct de vedere financiar-contabil, prin noțiunea generală de capital, trebuie delimitate sursele de finanțare ale activelor, care includ: sursele proprii (capitalul propriu) și sursele împrumutate (datorii pe termen lung și cele curente).

În contextul celor prezentate anterior, este justificată și, concomitent, foarte importantă cercetarea abordărilor conceptuale privind conținutul capitalului propriu, deoarece acesta constituie o sursă de finanțare stabilă a societății pe acțiuni.

Particularitățile conceptului financiar și fizic al capitalului

Analizând conținutul pct. 4.57 al Cadrelui general conceptual pentru raportarea financiară,

held/owned by an individual or by a society” [8, p.28]. These definitions imply that capital equals the extent of the assets of an entity. Furthermore, a group of Romanian scientific researchers, under the guidance of the university professor Mihai Ristea, state that “a company’s capital as sustainable sources of financing represents the value equivalent of the resources invested in assets by owners (equity) or third parties (long-term and medium-term debts)” [11, p.69]. On the other hand, the Romanian Associate professor Radu Baluna states that “capital represents the value equivalent of the resources invested in assets by owners (equity) or third parties (long-term debts and short-term debts)” [1, p.33]. The same opinion is shared by the Romanian economists Marius Dumitru Paraschivescu and Florin Radu, who define capital as “the number of sustainable sources of financing that a company can apply to purchase assets required for existence and functioning during its lifecycle” [9, p.21]. The same opinion is supported by the Romanian Professor Ion Bucur who considers that “generally speaking, capital, in accounting, represents all the medium and long-term sources that a company can apply during its activity” [3, p.83].

The above-mentioned imply that the notion of capital is tackled under two different aspects: as a form of manifestation and a source of financing or from the perspective of assets and liabilities in the balance sheet. Thus, the Romanian economist Mihaela-Brindusa Tudose mentions that “upon the start-up, the company has two types of capital: economic capital and statutory capital”, “i.e. the capital that different natural persons or legal entities contribute with” [14, p.20].

In our opinion, from the financial and accounting point of view, the general notion of capital entails sources of asset financing that include: one’s own sources (equity) and borrowed sources (long-term debts and current debts).

That is the reason why it is very important to research conceptual approaches to the content of equity, because the latter represents a sustainable source of financing of the joint-stock company.

Features of financial concept and physical concept of capital

When analysing item 4.57 of the General conceptual framework for financial reporting, we can state that the definition of the term “capital”

putem afirma că, în definierea noțiunii de capital, se confruntă două concepte, *conceptul financiar* și cel *fizic* [4]. Conform *conceptului financiar*, capitalul este sinonim cu activele nete sau cu capitalurile proprii ale entității. Conform *conceptului fizic*, capitalul reprezintă capacitatea de producție a entității, exprimată în unități de producție pe zi. În acest context, un grup de cercetători științifici români, sub coordonarea profesorului universitar Mihai Ristea, menționează: „capitalul financiar este un concept propriu opticii financiare și patrimoniale”, dar „capitalul fizic pornește de la categoria de capitaluri permanente (capital propriu + datorii pe termen lung) și are în vedere reconstruirea, în plan fizic, a capacității de exploatare a capitalului” [11, p.31].

În funcție de aceste două concepte de capital – financiar și fizic, Cadrul general conceptual pentru raportarea financiară diferențiază și conceptele de menținere a capitalului, și anume: *menținerea capitalului financiar* și *menținerea capitalului fizic* [4]. Conceptele de menținere a capitalului pornesc de la premisa că orice bază de evaluare folosită trebuie să permită menținerea capacității de finanțare a capitalului.

Potrivit actelor normative contabile menționate mai sus, opțiunea unei entități din Republica Moldova, pentru cel mai potrivit concept, trebuie să aibă în vedere necesitățile utilizatorilor situațiilor financiare. Totodată, trebuie menționat că Standardul Național de Contabilitate (SNC) „Capital propriu și datorii” [12], SNC „Prezentarea situațiilor financiare” [13] și Planul general de conturi contabile [10] tratează conceptul de menținere a capitalului financiar, ceea ce ne permite să menționăm că societățile pe acțiuni din Republica Moldova au posibilitatea să aplice numai acest concept.

Caracteristici specifice capitalului propriu al societății pe acțiuni

În continuare, pentru a aprofunda conținutul economic al conceptului de capital propriu, considerăm necesară examinarea caracteristicilor principale ale capitalului propriu (figura 1). Caracteristicile recomandate de autori disting capitalul propriu ca: *obiect al conducerii economice; valoare economică acumulată; sursă generatoare de venituri; obiect al relațiilor de piață; purtător al factorului de risc.*

tackles two concepts: the *financial concept* and the *physical concept* [4]. According to the *financial concept*, capital is synonymous with the net assets or the company's equity. According to the *physical concept*, capital represents the production capacity of the company, expressed, for example, in units of production per day. In this context, a group of Romanian scientific researchers, under the supervision of the university lecturer Mihai Ristea, mentions that “the financial capital is a concept belonging to company's finances and assets”, but “the physical capital originates from the category of permanent capital (equity + long-term debts) and implies physical reconstructions of the capacity to exploit capital” [11, p.31].

Depending on these two concepts of capital – financial and physical, the General conceptual framework for financial reporting, distinguish the concepts of retaining capital, i.e. *retaining the financial capital and retaining the physical capital* [4]. The concepts of retaining capital sustain primarily the fact that any ground used for evaluation must enable retention of the capacity to finance capital.

According to the above-mentioned accounting documents, an entity from the Republic of Moldova must opt for the most adequate concept in accordance with the needs of the users of the financial situations. Moreover, it should be mentioned that the National Accounting Standard (NAS) “Equity and debts” [12], NAS “Presenting the financial situations” [13] and the General Plan of Accounts [10] tackles the concept of retaining financial capital that enables us to state that joint-stock companies from the Republic of Moldova have the possibility to apply only this concept.

Specific characteristics of the joint-stock company's equity

Furthermore, in order to provide a deeper economic content for the concept of equity, it is necessary to examine the main characteristics of equity which are depicted in figure 1. The characteristics recommended by the authors distinguish equity as the *subject of economic management; accrued economic value; source of income; subject of market economy relations; risk bearer.*

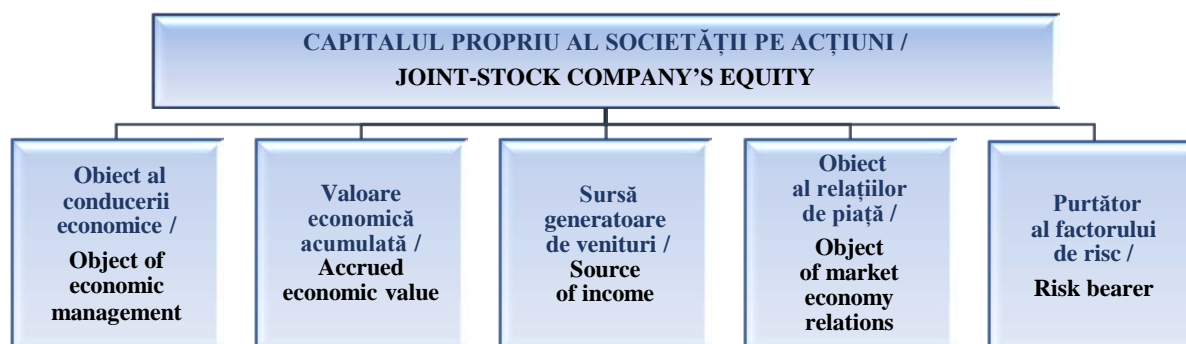

Figura 1. Principalele caracteristici ale capitalului propriu al societății pe acțiuni /
Figure 1. The main characteristics of the joint-stock company's equity

Sursa: elaborată de autori / Source: Drawn up by the authors

- *Capitalul propriu ca obiect al conducerii economice.* În lucrările economiștilor contemporani, esența capitalului propriu constă în mai multe noțiuni: bogăție, valoare economică, resurse economice, factor economic etc. Cu alte cuvinte, capitalul propriu poate fi tratat ca o categorie economică ce se manifestă în sfera relațiilor economice și sociale. Considerăm că *capitalul propriu ca obiect al conducerii economice, caracterizează gradul de încredere în societatea pe acțiuni, obiectul relațiilor economice și condițiile acestora, capacitatea societății pe acțiuni de a conlucra etc.*
- *Capitalul propriu ca valoare economică acumulată.* În această calitate, capitalul propriu constituie o rezervă a valorii economice acumulate. Evident, creșterea valorii economice acumulate a capitalului propriu determină creșterea valorii de piață a societății, care conduce la o continuă creștere a averii acționarilor. Din punctul nostru de vedere, *capitalul propriu, ca valoare economică acumulată reprezintă o măsură a performanței societății pe acțiuni ce ține direct de crearea de valoare pentru acționari.*
- *Capitalul propriu ca sursă generatoare de venituri.* Acționarii sunt dispuși să facă o investiție riscantă în acțiuni, numai dacă se așteaptă să fie compensați printr-un venit superior. După părerea noastră, prin *capitalul propriu, ca sursă generatoare de venituri, se înțeleg veniturile primite sau*
- *Equity as the object of economic management.* The works of modern economists treat equity through a number of notions: wealth, economic value, economic resources, economic factor, etc. In other words, equity can be defined as an economic category which is found in economic and social relations. We believe that *equity as the subject/object of economic management depicts the degree of reliability in the joint-stock company, the object of economic relations and their conditions, the ability of the joint-stock company to interact (co-work) etc.*
- *Equity as the accrued economic value.* In this capacity, equity is viewed as a reserve of the accrued economic value. It is obvious that an increase of the accrued economic value of equity determines the increase of the company's market value which further leads to a sustainable growth of the shareholders' wealth. From our point of view, *equity as an accrued economic value is a measure of the joint-stock company's performance directly related to the creation of value for shareholders.*
- *Equity as the source of income.* The shareholders are willing to make a risky investment in shares, only if they expect to be rewarded by the highest income. In our opinion, *equity as a source of income represents received income or income to be received by the company and shareholders*

care urmează să fie primite de către societate și acționari din utilizarea eficientă a capitalului propriu. Aceasta ne permite să menționăm că propriul capital al societății pe acțiuni comportă un caracter creativ, adică se autovalorifică în procesul utilizării eficiente.

- Capitalul propriu ca obiect al relațiilor de piață. Capitalul propriu, ca obiect al relațiilor de piață, nu se limitează doar la relațiile de pe piața financiară. După părerea noastră, capitalul propriu, ca obiect al relațiilor de piață, reprezintă totalitatea relațiilor dintre societatea pe acțiuni și acționarii săi, precum și a raporturilor dintre societatea pe acțiuni și alte persoane fizice și juridice privind emisiunea, plasarea și tranzacționarea acțiunilor; evaluarea patrimoniului societății pe acțiuni în scopul acționării, privatizării, vânzării, moștenirii; evaluarea pachetelor de acțiuni pentru răscumpărare etc.
- Capitalul propriu ca purtător al factorului de risc. Capitalul propriu este un capital cu risc, fiindcă nu există nicio garanție cu privire la remunerarea lui. Unele elemente, care compun capitalul propriu, de exemplu, capitalul social format din acțiuni preferențiale cu dividende fixate, nu sunt urmărite de aceleași riscuri, dacă se are în vedere o prioritate în distribuirea dividendelor și în ordinea de rambursare, în caz de lichidare etc. În opinia noastră, capitalul propriu, ca purtător al factorului de risc, ține de posibilitatea societății pe acțiuni să acopere pierderile generate sau posibilitatea micșorării profitului așteptat, de posibilitatea pierderii totale sau parțiale a capitalului investit de acționari, cu probabilitatea neexecutării, de către societate, a obligațiilor sale față de acționari etc.

Generalizând cele expuse, conchidem că abordările examinate relevă trăsăturile caracteristice ale capitalului propriu, din diferite puncte de vedere, ce sunt strâns legate și cer o reflectare completă pentru formularea unei definiții mai ample a capitalului propriu al societății pe acțiuni.

Opticile de definire și funcțiile capitalului propriu

Din cele relatate până acum, se poate menționa că, actualmente, există optici diferite

further to the efficient usage of equity. This enables us to state that the joint-stock company's equity has a creative nature, i.e. it capitalizes by itself in the process of an efficient usage.

- Equity as the object of market economy relations does not limit only to the relations on the financial market. To our mind, equity as the object of market economy relations, represents all the relations between the joint-stock company and its shareholders, as well as the relations between the joint-stock company and other natural persons and legal entities with regard to the issue, investment and trade of shares; assessment of the joint-stock company's assets in order to act, privatize, sell, inherit; assessment of the stock to be repurchased etc.
- Equity is a risk-bearing capital, as there is no guarantee for its remuneration. Some of its elements, for ex. the statutory capital made up of preferred shares with fixed dividends do not bear similar risks, if we refer to precedence in distributing dividends and reimbursing in case of liquidation etc. From our viewpoint, equity as a risk bearer is related to the joint-stock company's ability to cover incurred losses, its ability to decrease the expected profit, to lose fully or partially the shareholders' invested capital, a potential failure of the company to honor its obligations towards its shareholders etc.

Summing up the above-related, concerning the approaches to the main characteristics of equity, we conclude that the approaches under discussion reveal the characteristics of equity from different perspectives that are closely interrelated and call for a full treatment in order to generate a more ample definition of the joint-stock company's equity.

The perspectives to define equity and its functions

Taking into account the above-mentioned so far, we can point out the fact that, at present, there are different views on the concept of equity. This concept is applied with various meanings

asupra conceptului de capital propriu. Acest concept este folosit cu semnificații foarte diverse atât în literatura științifică, cât și în practica economică. Pentru a realiza un minimum de rigoare științifică, este necesară sublinierea opticii, din care este definit capitalul propriu. Din punctul nostru de vedere, se pot distinge următoarele optici de definire a capitalului propriu al societății pe acțiuni: optica contabilă, optica juridică, optica economică și optica financiară.

În *optica juridică*, capitalul propriu al societății pe acțiuni poate fi privit ca ansamblul drepturilor de proprietate, pe care le dețin și de care beneficiază acționarii. Această definiție se poate completa cu părerea cercetătorului științific român Mihaela-Brândușa Tudose, care consideră că, din punct de vedere juridic, capitalul propriu „reprezintă primul indiciu al garanției pentru terțe persoane” [14, p.25].

În *optica contabilă*, capitalul propriu al societății pe acțiuni rezidă în sursele proprii de finanțare a societății pe acțiuni, înscrise în pasivul bilanțului și constituite prin aportul acționarilor, prin autofinanțare și din alte surse nerambursabile.

În opinia noastră, legătura dintre optica contabilă și cea juridică este foarte bine evidențiată, deoarece contabilitatea a fost și rămâne, mai mult sau mai puțin, marcată de conceptele juridice. De exemplu, structura capitalului social ilustrează aportul fiecărui acționar la formarea capitalului social al societății pe acțiuni, aceasta determinând condițiile de exercitare a puterii și servind ca bază de repartizare a profitului net.

În *optica economică*, capitalul propriu al societății pe acțiuni constituie o categorie economică ce poate fi privită atât din punctul de vedere al provenienței (capital social și suplimentar, rezerve, profit nerepartizat (pierdere neacoperită), alte elemente de capital propriu), cât și din punctul de vedere al repartizării profitului. În acest context, economistul român Dorel Berceanu susține că „recurgerea la capitaluri proprii antrenează o constrângere economică, în sensul că impune firmei o anumită remunerare a acționarilor sau asociaților săi, ca o premisă a unei viitoare posibilități de finanțare prin capitaluri proprii. Această remunerare se realizează prin vărsarea de dividende” [2, p.213].

În *optica financiară*, capitalul propriu al societății pe acțiuni indică posibilitățile de

both in scientific literature and economic practice. To achieve a minimum of scientific accuracy, it is necessary to emphasize the perspective that equity is defined from. In our opinion, one can distinguish the following views to define the joint-stock company's equity: accounting, legal, economic and financial.

From *legal perspective*, the joint-stock company's equity can be seen as all the ownership rights that shareholders have and enjoy. This definition may further be supported by the opinion of the Romanian scientific researcher Mihaela-Brandusa Tudose, who considers that legally, equity “represents the first sign of guarantee for third parties” [14, p.25].

From *accounting perspective*, the joint-stock company's equity represents the joint-stock company's own sources of financing, registered in the liabilities of the balance sheet and raised through shareholders' contribution, self-financing and other non-reimbursable sources.

We believe that there is an obvious connection between the accounting and the legal perspectives as accounting has always been, more or less, marked by legal concepts. For instance, the structure of the statutory capital shows each shareholder's contribution to the joint-stock company's statutory capital and determines the conditions under which power is exercised and the net profit is distributed.

From *economic perspective*, the joint-stock company's equity is an economic category that can be regarded both from its origin point of view (statutory capital and supplementary capital, reserves, retained profit (uncovered loss), other elements of equity) and from the perspective of profit distribution. In this context, the Romanian economist Dorel Berceanu claims that “using shareholders' equity leads to an economic constraint, i.e. the firm must reward financially its shareholders or associates, as a reason for an ultimate possibility to finance through equity. This remuneration is carried out through dividend payment” [2, p.213].

From *financial perspective*, the joint-stock company's equity reveals the possibilities to finance the company's economic and financial activity by means of its own sources of financing.

finanțare a activității economico-financiare a societății pe seama surselor de finanțare proprii.

Din cele prezentate mai sus, reiese că există diferențe între opțiunile de definire a capitalului propriu al societății pe acțiuni. După părerea noastră, alegerea opțiunii de abordare a capitalului propriu trebuie să se efectueze în funcție de obiectivele urmărite de utilizatorii de informații.

Conținutul capitalului propriu poate fi examinat, într-un mod mai riguros, făcându-se referință la funcțiile fundamentale pe care le îndeplinește și care vor fi cercetate în continuare. Astfel, economistul român Gheorghe Manolescu susține: „capitalurile proprii au două funcții: să *finanțeze* o parte a investiției; să *servească drept garanție creditorilor* întreprinderii, care finanțează cealaltă parte” [7, p.240]. O abordare mai largă a funcțiilor capitalului propriu este prefigurată de către savantul rus O.V. Efimova, care distinge patru funcții ale capitalului propriu: a) *operativă* – ce constă în menținerea unei activități continue; b) *de protecție* – orientată spre apărarea capitalului creditorilor și acoperirii pierderilor; c) *de repartizare* – ce rezidă în participarea la repartizarea profitului; d) *de reglementare* – referitoare la participarea anumitor subiecți (persoane fizice și juridice) la conducerea entității [5, p.252].

După părerea noastră, funcția esențială a capitalului propriu al societății pe acțiuni constă în *asigurarea autonomiei financiare a societății pe acțiuni*, deoarece permite libertatea de acțiune a societății pe acțiuni; conferă societății pe acțiuni un mare grad de independență privind alegerea investițiilor; permite diminuarea gradului de îndatorare și, implicit, reducerea cheltuielilor financiare; asigură accesul pe piața de capital și atragerea investitorilor etc.

Concluzii.

Generalizând cele prezentate mai sus, referitor la abordările privind esența capitalului propriu, caracteristicile principale ale capitalului propriu, opțiunile de definire a capitalului propriu și la funcțiile capitalului propriu, considerăm că o definiție sugestivă a capitalului propriu al societății pe acțiuni trebuie să conțină următoarele aspecte:

- în primul rând, faptul că acesta **reprezintă o categorie economică**;
- în al doilea rând, **capitalul propriu este una din sursele de finanțare, pe termen lung, a activității economico-**

Thus, the above interpretations indicate that there are different perspectives to define the joint-stock company's equity. In our opinion, the choice of the perspective to treat equity must comply with information users' objectives.

The content of equity may be considered accurately referring to the fundamental functions that are carried out by equity and further researched. Thus, the Romanian economist Gheorghe Manolescu states that “equity has two functions: *to finance* a part of the investment; *to serve as security* for the company's creditors who finance the remaining part” [7, p.240]. A larger approach to the functions of equity is applied by the Russian scientist O.V. Efimova who distinguishes four functions of equity: a) *operational* – to ensure on-going activity; b) *security* – to protect creditors' capital and cover losses; c) *distribution* – to participate at profit distribution; d) *regulatory* – to enable certain subjects (legal entities and natural persons) to run the entity [5, p.252].

From our viewpoint, the essential function of the joint-stock company's equity is to *ensure the joint-stock company's financial autonomy*, because it allows for freedom of action, allocates the joint-stock company a high degree of independence with regard to the choice of investments, enables a lower degree of indebtedness, and implicitly, lower financial costs, allows for access to the capital market and draws investors etc.

Conclusions.

Summing up the above-related concerning the approaches to the essence of equity, the main characteristics of equity, the perspectives to define equity and its functions, we suggest to include the following aspects into the definition of the joint-stock company's equity:

- firstly, it **represents an economic category**;
- secondly, **equity is one of the sources of long-term financing of the joint-stock company's economic and financial activity**;
- thirdly, it is necessary to emphasize the fact that **equity is raised through shareholders' contributions, self-financing and other non-reimbursable sources**;
- fourthly, it must **ensure financial auto-**

financiare a societății pe acțiuni;

- în al treilea rând, este necesară evidențierea faptului că acesta se constituie prin aporturile acționarilor, prin autofinanțare și din alte surse nerambursabile;
- în al patrulea rând, trebuie să asigure autonomie financiară și majorarea rentabilității societății pe acțiuni;
- în al cincilea rând, trebuie să determine creșterea valorii de piață a societății pe acțiuni, respectiv, creșterea valorii de piață a acțiunilor societăților pe acțiuni cotate și/sau maximizarea veniturilor acționarilor.

Așadar, în opinia noastră, noțiunea investigată poate fi definită în felul următor: *capitalul propriu al societății pe acțiuni, în calitate de categorie economică, reprezintă una din sursele de finanțare pe termen lung, constituită prin contribuțiile acționarilor, autofinanțare și din alte surse nerambursabile în scopul asigurării autonomiei financiare, creșterii rentabilității și valorii de piață a societății pe acțiuni.*

În final, subliniem că, în procesul alegerii strategiei de dezvoltare a societății pe acțiuni, căutării surselor de finanțare a activității economico-financiare, trebuie profund conștientizată importanța conținutului economic și sfera conceptului de capital propriu al societății pe acțiuni.

mony and the joint-stock company's increased profitability;

- in the fifth place, it must determine the increase of the joint-stock company's market value, respectively, the increase of the market value of the company's listed shares and/or maximization of shareholders' earnings.

Thus, in our opinion, the term under consideration can be defined as follows: *the joint-stock company's equity as an economic category represents one of the sources of long-term financing, made up of shareholders' contributions, self-financing and other non-reimbursable sources with a view to ensuring financial autonomy, increased profitability and the company's market value.*

Finally, we would like to point out that in the process of selecting the strategy for the joint-stock company's development and in search of sources of financing for the company's economic and financial activity, one must be fully aware of the importance given to the economic content and the domain of the concept of a joint-stock company's equity.

Bibliografie/Bibliography:

1. BĂLUNĂ, Radu. *Contabilitate financiară pentru întreprinderi mici și mijlocii*. Craiova: Editura Universitaria, 2012. 176 p. ISBN 978-606-14-0355-4.
2. BERCEANU, Dorel. *Politici de finanțare a firmei*. Craiova: Ed. Universitaria, 2001. 424 p.
3. BUCUR, Ion. *Introducere în contabilitate*. București: C.H.Beck, 2012. 176 p.
4. Cadrul general conceptual pentru raportarea financiară. Emis de IASB în septembrie 2010. Disponibil: http://mf.gov.md/sites/default/files/documente%20relevante/cadrul_general_conceptual_de_raportare_financiara.pdf
5. EFIMOVA, Olga. *Финансовый анализ*. Четвертое издание, переработанное и дополненное. Москва: Бухгалтерский учет, 2002. 528 p.
6. GAVRILAȘ, Gheorghe. *Costul capitalului*. București: Ed. Economică, 2007. 244 p. ISBN 978-973-709-359-2.
7. MANOLESCU, Gheorghe. *Managementul financiar – Concepte, Instrumente, Studii de caz*. București: Ed. Economică, 1995. 413 p.
8. OPREAN, Camelia. *Tendințe actuale în managementul capitalurilor organizațiilor moderne*. Chișinău: Departamentul Editorial-Poligrafic al ASEM, 2008. 276 p. ISBN 978-9975-75-408-8.
9. PARASCHIVESCU, Marius Dumitru, RADU, Florin. *Managementul contabilității financiare*. Iași: Ed. Tehnopress, 2008. 816 p. ISBN 978-973-702-541-8.

10. Planul general de conturi contabile din Republica Moldova. Aprobata prin Ordinul ministrului finanțelor № 1534 din 22.10.2013. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, nr. 233-237 din 22.10.2013. Disponibil:
<http://lex.justice.md/index.php?action=view&view=doc&lang=1&id=349931>
11. RISTEA, Mihai. (coordonator) ș.a. *Contabilitatea financiară a întreprinderii*. București: Ed. Universitară, 2005. 496 p. ISBN 973-7787-63-3.
12. Standardul Național de Contabilitate „Capital propriu și datorii”, Aprobata prin Ordinul ministrului finanțelor № 1533 din 22.10.2013. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, nr. 233-237 din 22.10.2013. Disponibil:
<http://lex.justice.md/index.php?action=view&view=doc&lang=1&id=349930>
13. Standardul Național de Contabilitate „Prezentarea situațiilor financiare”, Aprobata prin Ordinul ministrului finanțelor № 1533 din 22.10.2013. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, nr. 233-237 din 22.10.2013. Disponibil:
<http://lex.justice.md/index.php?action=view&view=doc&lang=1&id=349930>
14. TUDOSE, Mihaela-Brândușa. *Gestiunea capitalurilor întreprinderii. Optimizarea structurii financiare*. București: Editura Economică, 2006. 344 p. ISBN 978-973-709-263-2.